

Oració davant el Santíssim

Considerem l'experiència, tan humana, del comiat de dues persones que s'estimen. Voldrien estar sempre plegades, però el deure —el que sigui— les obliga a allunyar—se. El seu afany seria de continuar sense separar—se, i no poden. L'amor de l'home, que per gran que sigui és limitat, recorre a un símbol: els qui s'acomienen bescanvien un record, tal vegada una fotografia, amb una dedicatòria tan encesa que sorprèn que no cremi la cartolina. No aconseguen de fer més perquè el poder de les criatures no arriba tan enllà com el seu voler.

El que nosaltres no podem fer, pot fer—ho el Senyor. Jesucrist, perfecte Déu i perfecte Home, no deixa un símbol, sinó la realitat: resta Ell mateix. Anirà al Pare, però romandrà amb els homes. No ens llogarà un simple obsequi que ens faci evocar la seva memòria, una imatge que tendeixi a desdibuixar—se amb el temps, com la fotografia que aviat es fa deslluïda, groguenca i sense sentit per als qui no foren protagonistes d'aquell moment amorós. Sota les espècies del Pa i del Vi, hi és Ell, realment present: amb el seu Cos, la seva Sang, la seva Ànima i la seva Divinitat. (Sant Josepmaria, És Crist que passa, punt 83)

Jesús, a vegades em costa creure que estàs present en el Sagrari, ara en la Hòstia consagrada exposada en la Custòdia, per això et demano que m'augmentis a Fe, per creure que estàs viu y que, com ens vas prometre estàs amb mi tots els dies fins la fi del món.

Crec en Tu, t'adoro profundament. Espero en Tu. T'estimo. I m'agradaria estimar-Te cada dia més. L'adoració eucarística és un moment d'intimitat, de confiança i d'amistat amb Déu. En aquestes estones d'oració, Jesús està desitjant que jo li expliqui coses.

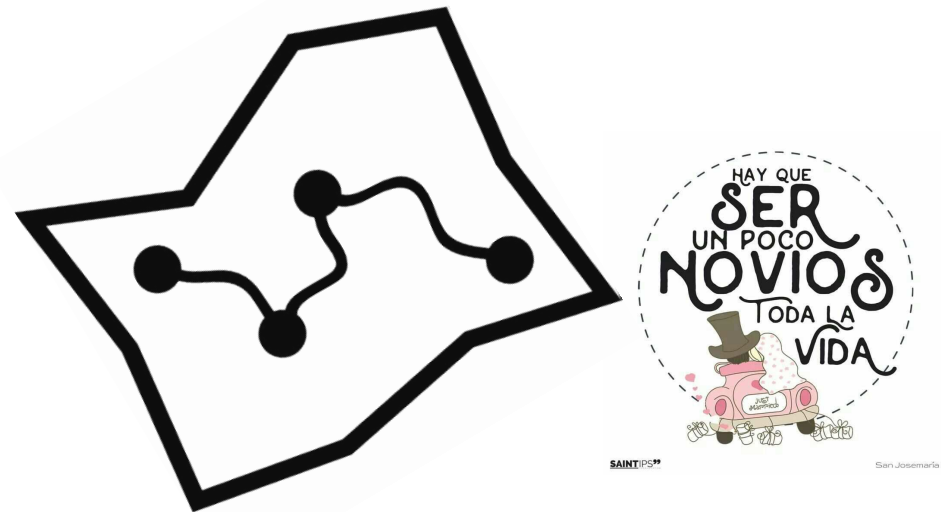
Segueix tu...



Octubre 2018

Per a parar, pensar i aixecar la mirada enmig de les tasques ordinàries.

*La llibertat és
fonamental per a
crear els fonaments
de la verdadera oració*



Temes que es tractaran avui:

1. La crida universal a la santedat i a l'apostolat.
2. La virtut teològica de l'esperança. L'esperança de ser sants en les circumstàncies personals; fonament de l'alegria.
3. La nova evangelització: incidir cristianament en la societat. Participar en la vida social i ciutadana.

MOMENT DE REFLEXIÓ PERSONAL

Des de la Creu, Jesús ens mira i ens diu: “Et conec perfectament. Abans de morir he pogut veure totes les teves debilitats, totes les teves caigudes i traïcions... i coneixent-te tan bé, tal i com ets, he jutjat que val la pena donar la vida per tu”.

1. Sóc conscient de que Jesucrist ja instituït el Sagrament de la Confessió per a perdonar els meus pecats?

“Quan encara estava lluny, el veié el seu pare i es compadí; i corrent al seu encontre, se li va tirar al coll i el va cobrir de petons”.

2. Veig la confessió una trobada plena de confiança en la bondat divina?

“Pare, he pecat contra el cel i contra Tu”.

3. Déu misericordiós acull el meu arrepeniment i em confia el seu perdó. Manifesto els meus pecats sincerament? Demano al Senyor que em doni la seva gràcia per a desterrar de la meua vida el que no és de Déu: la supèrbia, la sensualitat, l'egoisme, la superficialitat, la estretesa de cor i obtenir així la seva pau?

“Quins consells li donaria a un penitent per a fer una bona confessió? Que pensi en la veritat de la seva vida davant Déu, què sent, què pensa, que sàpiga mirar-se amb sinceritat a sí mateix i al seu pecat. I que es senti pecador, que es deixi sorprendre per Déu.”

4. Porto a la pràctica la convicció de que el meu matrimoni és el meu camí per arribar al Cel? Tinc en compte els petits aspectes per a fer la vida més agradable al meu marit? Compto amb la gràcies del sagrament quan arriben les dificultats? És la oració una pràctica habitual en la meua vida matrimonial? Reso amb i per el meu cònjuge i amb i pels meus fill/s/es?

Font: <https://www.almudi.org/noticias-articulos-y-opinion/11947-el-perdon-divino-motor-de-la-esperanza-cristiana>

Oració pel meu marit

Senyor, Tu que coneixes els cors i les profunditats de cada ànima, avui vull demanar-te pel meu marit, a qui vaig escollir gràcies a Tu per a que sigui el meu company i millor amic; a qui vaig preferir i escollir en les vicissituds del meu camí. Voldria demanar-te pel seu cor, mira'l amb tendresa i acaricia les seves ferides més profundes, cura la seva memòria de records dolorosos i regala-li una alegria sempre nova. Omple el seu cor d'amor, per a que les seves paraules, els seus gestos, transmetin, als qui estem al seu costat, la companyia i la seguretat que

necessitem.. Enforteix les seves mans per a que el seu treball sigui digne i bo, guia els seus pensaments per a que els seus passos siguin beneïts

No allunyis la teva mirada dels seus dies, a fi de que es senti estimat per Tu. Atreu-lo cap a la Font del Teu Amor si es set allunyat; i mantén-lo molt unit a Tu, si ja està a prop Teu. Agafa la seva mà i guia'l cada dia per a que com a espòs i pare, sigui Fidel als Teus manaments i la seva sola presència inspire força, valentia i seguretat. Que els nostres fills descobreixin en Ell al model perfecte d'amor, que en els seus braços aprenguin el valor del treball i de la fidelitat, i que per les seves paraules beguin d'honestat i responsabilitat. Dóna'm capacitat per entendre'l i estimar-lo, sense pretendre canviar-lo. Que jo sàpiga corregir amb prudència i camini al seu costat respectant la seva individualitat i diferències.

